



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 795/2020

15.09.2020. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела изазивање панике и нереда из члана 343. став 2. у вези става 1. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Драгомира Мрдаља, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду КПОЗ 5/19 од 11.05.2020. године и Вишег суда у Београду КПОЗ 5/19, Кв 3092/20 од 10.08.2020. године, у седници већа одржаној 15.09.2020. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду КПОЗ 5/19 од 11.05.2020. године и Вишег суда у Београду КПОЗ 5/19, Кв 3092/20 од 10.08.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду КПОЗ 5/19 од 11.05.2020. године, усвојен је захтев окривљеног АА за накнаду трошкова кривичног поступка, поднет преко браниоца адвоката Драгомира Мрдаља, те су му досуђени трошкови на име награде и нужних издатака у кривичном поступку вођеним пред тим судом под бројем КПОЗ 5/2019, у износу од 105.750,00 динара, те наложено рачуноводству суда, да у року од 60 дана, по правноснажности решења, исти износ исплати на рачун браниоца окривљеног Драгомира Мрдаља.

Решењем Вишег суда у Београду КПОЗ 5/19, Кв 3092/20 од 10.08.2020.године, одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Вишег суда у Београду КПОЗ 5/19 од 11.05.2020. године.

Против наведених правноснажних решења, бранилац окривљеног, адвокат Драгомир Мрдаљ поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из

члана 441. став 4. у вези члана 485. став 4. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев, те да утврди да је повређено право окривљеног или да побијане одлуке укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Републичком јавном тужиоцу, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, уз образложење да је Виши суд у Београду побијаном првостепеном одлуком одредио да се додељени износ трошкова кривичног поступка има исплатити у року од 60 дана, од дана правноснажности решења. Одбрана налази да таква одлука суда није у складу са законом јер рок од 60 дана није законски рок и исти се не може наводити у решењима за исплату трошкова кривичног поступка. Надаље, одбрана налази да ЗКП-ом није одређен никакав рок за исплату трошкова кривичног поступка, а сама чињеница да је Високи савет судства својим Закључком од 22.09.2015. године донео препоруку да судови приликом одлучивања о трошковима кривичног поступка назначе да се усвојени износ трошкова има исплатити у року од 60 дана по правноснажности одлуке, није правно обавезујућа, јер одлуке које нису засноване на закону не могу да производе правно дејство, па тако ни закључак било ког органа па и Високог савета судства не може дерогирати закон, нити одредбе закона који регулише рок за исплату трошкова кривичног поступка.

Питање трошкова кривичног поступка је уређено у глави XIII ЗКП члановима 261. до 268. ЗКП, из којих јасно произлази да ЗКП не познаје законски рок у коме се може добровољно извршити утврђена обавеза о плаћању трошкова кривичног поступка, односно ни за једну страну у кривичном поступку није утврђен парнициони рок за реализацију плаћања трошкова кривичног поступка.

Надлежност Високог савета судства је, поред осталог, и да доноси Закључке (члан 31. Пословника о раду ВСС) у погледу своје надлежности, самим тим и у погледу буџетског дела за рад судова.

Одлука суда, у конкретном случају, да одреди рок од 60 дана за исплату трошкова кривичног поступка у складу је са Закључком Високог савета судства број 06-00-44/2015-01 од 22.09.2015. године, а истовремено и у складу са одредбама члана 261-268 ЗКП - које регулишу питање трошкова кривичног поступка, јер ни једна од наведених одредби не прописује рок за добровољно извршење обавеза у погледу трошкова кривичног поступка, већ оставља суду, да у својој одлуци одреди наведени рок.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд је нашао да побијаним одлукама није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, како се то неосновано указује поднетим захтевом браниоца окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с. р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с. р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић